

гр.Перник, 22 юни 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на четиринадесети юни две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Е. Иванова

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № **110** по описа за **2012** година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следно:

Производството е по реда на чл.215 от ЗУТ във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на **Д.В.Ц.*** и П.В.Т.***** и двамата с адрес:***, срещу заповед №ДК-10-ЮЗР-43 от 21.03.2012 г. на Началника на РДНСК-Югозападен район.

С атакуваната заповед на основание чл.216, ал.1, т.2 и ал.5 от ЗУТ във връзка с чл.149, ал.2, т.1 и ал.3 от ЗУТ е отхвърлена като недопустима подадената по административен ред жалба от Д.Ц. и П.Т. жалба срещу разрешение за строеж № 34/06.02.2012 г. издадено от Главния архитект на Община Перник за изграждане на “гараж” със ЗП - 24.88 кв. м. в УПИ IX-5966, кв.32 гр. Перник кв.Клепало.

С жалбата се навеждат доводи за допуснато нарушение на материалния закон, поради което е налице основание за отмяна на административния акт. В депозирана по делото писмена защита се доразвиват посочените в жалбата основания за незаконосъобразност и се претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Началник РДНСК ЮЗР, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание по делото поддържа становище за неоснователност на жалбата, като моли административният акт да бъде оставен в сила.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Гл.архитект на Община Перник, надлежно уведомен не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Заинтересованата страна – Н.В.С*.** – чрез адвокат пълномощник оспорва жалбата и намира, че същата е неоснователна.

Административен съд - Перник, като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.215, ал.4 от ЗУТ, от лице което има правен интерес да обжалва срещу акт който подлежи на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съображенията за това са следните:

Производството пред административния орган е започнало с писмо вх.№ ПЗ4-12-00-280 от 22.02.2012 г. изпратено от Кмета на Община Перник. С цитираното писмо компетентния орган по осъществяване контрол върху строителството е уведомен, че е

постъпила жалба от Д.В.Ц. и П.В.Т. срещу разрешение за строеж № 34/06.02.2012 г. издадено от главния архитект на Община Перник. В РО НСК – гр.Перник е образувана преписка за проверка на издаденото строително разрешение по реда на чл.216, т.2 от ЗУТ.

В хода на проверката е установено, че на Н.В.С. е издадено строително разрешение за изграждане на гараж със застроена площ 24.88 кв.м. в УПИ IX-5966, кв.32 по плана на гр.Перник, кв. Клепало. За да издаде строителното разрешение главния архитект на Община Перник, се е позовал на чл.148, ал.2 от ЗУТ във връзка с чл.42, ал.2 от ЗУТ. Освен това е съобразено и строително разрешение №335/14.08.2000 г. за изграждане на плътна ограда по вътрешните регулационни линии на съседния УПИ X-5964, кв.32. Приложена е разпоредба на ЗУТ според която постройки на допълващото застрояване могат да се изграждат на вътрешната граница на урегулиран поземлен имот, ако калканите им стени покриват стени на заварени или ново предвидени постройки в съседния урегулиран поземлен имот или плътни огради.

Със жалба вх.№ 12/ТР-540-1 от 16.02.2012 г., собствениците на УПИ X – 5964, кв.32 по плана на гр.Перник, жалбоподатели в настоящото производство, са възразили срещу разрешение за строеж № 34/06.02.2012 г. на Главния архитект на Община Перник, като са поискали произнасяне на компетентния орган РДНСК – ЮЗР по реда на чл.216 от ЗУТ.

След извършена документална проверка Началникът на РДНСК – ЮЗР, издава заповед № ДК-10-ЮЗР-43 от 21.03.2012 г., с която е отхвърлена като недопустима жалбата на Д.В. и П.В., а издаденото строително разрешение е оставено в сила.

В мотивите на заповедта е посочено, че жалбоподателите не са в кръга заинтересовани лица по смисъла на чл.149, ал.3 от ЗУТ, поради което и не са процесуално легитимирани да подават жалба срещу издаденото строително разрешение за съседния имот.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

За да бъде законосъобразен на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган. Обжалваната заповед е издадена от временно изпълняващия длъжността Началник на РДНСК-ЮЗР, упълномощен със Заповед № РД-13-281/05.12.2011 год. на Началника на Дирекция за Национален строителен контрол, което обуславя компетентността му. Основание за издаване на заповедта е развило се пред него административно производство, по реда на чл. 216, т. 2 от ЗУТ. Съгласно тази законова разпоредба, административните актове по чл. 216, ал. 1 (в това число и издадените разрешения за строеж), подлежат на обжалване пред съответния началник на РДНСК. При горните констатации решаващият състав намира, че оспорената пред съда заповед е издадена от компетентен административен орган и в кръга на неговата материална и териториална компетентност.

Спазена е и формата на издаване - писмена.

По отношение на материално правната законосъобразност на административния акт следва да се отбележи следното:

Редът за обжалване на разрешенията за строеж е специален, като характерното е, че контролът за законосъобразност върху тях се отклонява от общия ред по чл. 215 от ЗУТ. Този вид актове на главния архитект подлежат на обжалване по реда на чл. 216 от

ЗУТ или е установено задължително административно обжалване пред съответната РДНСК. В процесния случай, това процесуално изискване е спазено от оспорващите, като е оспорена валидността и законосъобразността на издаденото разрешение за строеж на главния архитект при община Перник пред началника на РДНСК-ЮЗР.

Законът е предвидил и изчерпателно посочил лицата, които могат да оспорят строителните разрешения. За да предяви жалба против разрешението за строеж, съответният оспорващ следва да попада в кръга на лица, за които е предвидена възможност да подават жалби против този вид административни актове. Разпоредбата на чл. 149, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, изброява изрично кръга на заинтересованите лица и това са възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот и лицата, които имат право да строят в чужд имот по силата на специален закон.

Оспорващите не попадат в този лимитиран от закона кръг лица, които се явяват заинтересовани страни и следователно нямат право на жалба. От анализа на всички събрани по делото писмени доказателства безспорно се установява, че оспорващите не притежават качество на заинтересовано лице, тъй като той не са възложители, не са собственици или носители на ограничени вещни права в поземления имот, за който се разрешава строежът. Освен това и нямат право да строят в този имот по силата на специален закон. Другите изброени хипотези в чл.149, ал.2 от ЗУТ, не следва да се коментират, тъй като са неотносими към поставения за разглеждане правен спор. Д.В.Ц. и П.В.Т. са собственици на съседен УПИ Х-5964, кв.32 по плана на гр.Перник, но това не ги прави заинтересовани страни в производството по издаване на строително разрешение. Обстоятелството, че общинската администрация е уведомила жалбоподателите за издаването на строително разрешение не ги прави заинтересовани страни по смисъла на специалната разпоредба на ЗУТ.

При липса на активна процесуална легитимация за оспорващите, които не попадат в кръга на заинтересованите лица по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, не е била налице и законова възможност за началника на РДНСК-ЮЗР да извърши контрол по законосъобразност на оспореното пред него разрешение за строеж, издадено от главния архитект при община Перник. Той може да отменя или потвърждава разрешения за строеж само при допустимо от процесуална страна оспорване. Изрично съгласно нормата на чл. 216, ал. 5 от ЗУТ началникът на РДНСК-ЮЗР е бил длъжен да извърши преценка на допустимостта на подадената от оспорващите жалба и след като констатира, че същата е подадена от лица без активна процесуална легитимация е бил длъжен да отхвърли същата като недопустима.

В административната преписка пред Кмета на Община Перник и пред Началника на РДНСК ЮЗР жалбоподателите многократно са заявили, че не са съгласни гаража да бъде изграден на разстояние по –малко от три метра от съществуващата плътна ограда, но чрез обжалване на РС № 34/06.02.2012 г., не могат да бъдат реализирани тези им претенции. Налице са други предвидени в закона процедури, които могат да защитят правата им, ако са били засегнати чрез действия в съседния УПИ IX-5966.

За прецизност следва да се отбележи, че основният аргумент на обжалването поддържан и от процесуалния представител на жалбоподателите за нарушение на чл.42 от ЗУТ, не следва да се обсъжда, тъй като правно релевантните за настоящия спор факти се ограничават до процесуалната легитимация на жалбоподателите и възможността им да обжалват издаденото строително разрешение.

Във връзка с така установената фактическа обстановка съдът намира, че оспорената заповед е акт, който съдържа мотиви в обстоятелствената си част, позовава се на правно релевантни факти, които са установени с приложените към административната преписка писмени доказателства. В този смисъл акта се явява

законосъобразен и не е налице нито едно от посочените в чл.146 от АПК основания за порок на издаденият административен акт.

След като е обсъдил представените в преписката доказателства и при правилното приложение на материално правните разпоредби органа е постановил един правилен акт, който следва да бъде оставен в сила, а жалбата срещу него да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

С § 73 от Преходните и заключително разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост /обн. ДВ, бр. 87/05.11.2010 г., в сила от 09.11.2010 г./ е прието изменение и допълнение на Закона за устройство на територията. Съгласно чл. 215, ал. 7 от ЗУТ /нова/, решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове по този закон са окончателни, с изключение на решенията по жалби или протести срещу индивидуални административни актове за одобряване на подробни устройствени планове, комплексни проекти за инвестиционна инициатива и заповеди за премахване на незаконни строежи от първа до пета категория - включително.

В настоящето производство се обжалва заповед на Началника на РДНСК-ЮЗР, с която, на основание чл. 216, ал. 5 от ЗУТ е отхвърлена жалбата на Д.В.Ц. и П. Видинов Т. срещу разрешение за строеж №34/06.02.2012 г. издадено от главния архитект на Община Перник. Съгласно действащата нормативна уредба след изменението и допълнението на ЗУТ със ЗИДЗУТ, обн. в ДВ, бр. 87/05.11.2010 г., в сила от 09.11.2010 г, разрешеният спор с обжалвания съдебен акт не попада в изключенията, визирани в чл. 215, ал. 7 от ЗУТ и не подлежи на касационен контрол.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя са и направените разноси от административния орган, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК
Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д.В.Ц.* и П.В.Т. ***и двамата с адрес:***, срещу заповед №ДК-10-ЮЗР-43 от 21.03.2012 г. на Началника на РДНСК-Югозападен район.**

ОСЪЖДА Д.В.Ц.* и П.В.Т.*** и двамата с адрес:***, да заплатят на Началника на РДНСК-Югозападен район сумата от 150 лв., представляваща разноси в производството.**

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:/п/